

U s n e s e n í

Rozhodčí senát ve složení Petr Kužel, předsedající rozhodce, Damiano Della Ca a doc. JUDr. Milan Kindl, CSc., rozhodci, rozhodli v rozhodčím řízení v právní věci žalobce DIAG HUMAN SE, se sídlem Lichtenštejnské knížectví, Vaduz, Pradafant 7, zastoupeného JUDr. Janem Kalvodou, advokátem se sídlem v Praze 6 , Bělohorská 35 proti žalované České republice – Ministerstvu zdravotnictví se sídlem Praha 2, Palackého náměstí 4 o podáních společností Towit Machinery Trading, AG, se sídlem ve Švýcarsku, Kanton Thurgau, Schlossbergstrasse 26, Romanshorn, zastoupené JUDr. Ivanou Slivkaničovou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Na Poříčí 1079/3a a DUMFRIES HOLDING, S.A., se sídlem Trust House 112, Bonadie Street, Kingstown, Saint Vincent t a k t o :

I. Návrh Towit Machinery Trading, AG, CH-440.3.020223-6 Handelsregistr des Kantons Thurgau, se sídlem Schloss Romanshorn, Schlossbergstrass 26, 8590 Romanshor, Švýcarsko, na přiznání postavení hlavního intervenienta se odmítá.

II. Žaloba se žádostí, aby Česká republika zaplatila Towit Machinery Trading, AG 19,25% ze všech nároků na náhradu škody, které společnosti DIAG HUMAN SE jako žalobce uplatnila v řízení Rsp 06/2003 proti České republice, jakož i žaloba se žádostí, aby totéž plnění zaplatila společně a nerozdílně Česká republika spolu se společností DIAG HUMAN SE, se odmítá.

III. Návrh DUMFRIES HOLDING SA se sídlem Trust House 112, Bonadie Street, Kingstown, Saint Vincent, na přiznání postavení hlavního intervenienta se odmítá.

IV. Žaloba se žádostí, aby Česká republika zaplatila DUMFRIES HOLDING S.A. částku odpovídající 5,75% z částky 5.770.781.000,- Kč spolu se zákonným příslušenstvím počínaje od 1.7.1992 s tím, že v tomto rozsahu zaniká povinnost České republiky platit společnosti DIAG HUMAN,SE, případně, aby zaplacení této částky bylo České republice a společnosti DIAG HUMAN,SE uloženo společně a nerozdílně se odmítá.

V. Rozhodčí řízení o podáních uvedených v bodě I. až IV. se zastavuje.

VI. Towit Machinery Trading, AG, se sídlem ve Švýcarsku, Kanton Thurgau, Schlossbergstrasse 26, Romanshorn, DUMFRIES HOLDING, S.A., se sídlem Trust House 112, Bonadie Street, Kingstown, Saint Vincent a DIAG HUMAN SE, se sídlem Lichtenštejnské knížetství, Pradafant 7 nemají navzájem právo na náhradu nákladů řízení.

VII. Towit Machinery Trading, AG, se sídlem ve Švýcarsku, Kanton Thurgau, Schlossbergstrasse 26, Romanshorn, DUMFRIES HOLDING, S.A., se sídlem Trust House 112, Bonadie Street, Kingstown, Saint Vincent a Česká republika nemají navzájem právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Ve shora uvedené věci bylo přezkumnému rozhodčímu senátu jednak doručeno podání společnosti Towit Machinery Trading, AG (ze dne 21.12.2009), v němž žádala buď přiznání postavení hlavního intervenienta nebo vedlejšího žalobce s žádostí o přiznání 19,25% pohledávky uplatněné žalobcem, jednak podání DUMFRIES HOLDING S.A. (ze dne 29.12.2009), v němž vedená společnost navrhl, aby jí přezkumný rozhodčí senát přiznal postavení hlavního intervenienta v právní věci DIAG HUMAN SE proti České republice co do části 5,75% celkového nároku žalobce (míněno DIAG HUMAN SE).

2. Dalším podáním ze dne 8.1.2010 se společnost Towit Machinery Trading, AG, s odkazem na ustanovení § 91a o.s.ř. domáhala vydání rozhodnutí, aby jí Česká republika zaplatila 19,25 % ze všech nároků na náhradu škody, které společnost DIAG HUMAN SE jako žalobce uplatnila v řízení Rsp 06/2003 proti České republice popřípadě, aby totéž plnění zaplatila společně a nerozdílně Česká republika spolu se společností DIAG HUMAN SE.

3. Podáním ze dne 4.1.2010 se konečně společnost DUMFIERS HOLDING S.A. Domáhala, aby jí Česká republika zaplatila částku odpovídající 5,75% z částky 5.770.781.000,- Kč spolu se zákonným příslušenstvím počínaje od 1.7.1992 s tím, že v tomto rozsahu zaniká povinnost České republiky platit společnosti DIAG HUMAN SE, případně, aby zaplacení této částky bylo České republice a společnosti DIAG HUMAN SE uloženo společně a nerozdílně.

4. Towit Machinery Trading, AG a DUMFRIES HOLDING S.A. (dále jen „obě společnosti“) svá podání a uplatněný nárok výslovně odůvodnily tím, že jsou právními nástupci původního věřitele uplatněného nároku, JUDr. Jiřího Oršuly, přičemž obě své nároky dokládaly smlouvami o postoupení pohledávek, resp. dalšími listinami. Všechny tyto listiny jsou účastníkům známy, citují je ve svých vyjádřeních a přezkumný senát je proto pro stručnost nereprodukuje.

5. Žalobce i žalovaná žádali, aby přezkumný rozhodčí senát se usnesl, že nemá k projednávání uplatněných nároků z hlavní intervence pravomoc, resp., aby žaloby zamítl.

6. Podle § 91a o.s.ř., kdo si činí nárok zcela nebo částečně na věc nebo právo, o nichž probíhá řízení mezi jinými osobami, může až do pravomocného skončení tohoto řízení podat žalobu proti těmto účastníkům. Podle § 93 odst. 1 až 3 o.s.ř. jako vedlejší účastník může se vedle žalobce nebo žalovaného zúčastnit řízení ten, kdo má právní zájem na jeho výsledku, pokud nejde o řízení o rozvod, neplatnost manželství, nebo určení, zda tu manželství je či není. Do řízení vstoupí buď z vlastního podnětu nebo na výzvu některého z účastníků učiněnou prostřednictvím soudu. O přípustnosti vedlejšího účastenství soud rozhodne jen na návrh. V řízení má vedlejší účastník stejná práva a povinnosti jako účastník. Jedná však toliko sám za sebe. Jestliže jeho úkony odporují úkonům účastníka, kterého v řízení podporuje, posoudí je soud po uvážení všech okolností.

Občanský soudní řád, jehož úprava se při absenci výslovné zákonné úpravy užije přiměřeně (§30 zákona č.216/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o rozhodčím řízení v platném znění) upravuje jako zvláštní formu společenství účastníků (ve sporném řízení společenství v rozepři) jednak vedlejší účastenství, jednat tzv. hlavní intervenci. Cílem a též smyslem vedlejšího účastenství je nabídka

pomoci ve sporu, ať žalobci tak žalovanému, vedená tím, že vedlejší účastník má právní zájem na vítězství jím podporovaného účastníka. Naproti tomu hlavní intervence slouží k tomu, aby mohl přímo do řízení o probíhajícím nároku mezi žalobcem a žalovaným zasáhnout ten, kdo tvrdí, že on sám je nositelem nároku (srov. též Občanský soudní řád, Komentář, Drápal a Bureš, I.vydání 2009, str.597 b.1). Úprava vedlejšího účastnictví v ustanovení § 13 Řádu Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR pro vnitrostátní spory z těchto zásad vychází.

7. Bez dalšího lze uzavřít, že obě společnosti uplatňují svůj vlastní zájem a tvrdí, že ony jsou věřiteli části nároku, který v řízení ve 100% výši uplatňuje DIAG HUMAN SE, jelikož jde o původní originální nárok JUDr. Jiřího Oršuly, který na něho postoupila právě DIAG HUMAN SE. Potud je jasné, že jde o situaci, kterou zákon předjímá jako hlavní intervenci.

8. Protože – jak uvedeno – není sporu o tom, že obě společnosti odvíjí právní postavení od svého právního předchůdce, který jim nároky postoupil, a protože též není sporu, že tak učinil až poté, co v řízení před rozhodčím senátem prvního stupně byly jeho nároky odmítnuty, je nezbytné posoudit, jaké účinky má rozhodnutí o nárocích JUDr. Jiřího Oršuly, vydané v rozhodčím řízení mezi žalobcem a žalovanou. Účastníkům je známo, že Usnesením vydaným v rozhodčím řízení ad hoc ve sporu mezi Diag Human, a. s. a Českou republikou - Ministerstvem zdravotnictví, dne 30.10.2003, Doc. JUDr. Květoslavem Růžičkou, CSc., předsedajícím rozhodcem, Prof. JUDr. Monikou Pauknerovou, CSc. a JUDr. Zdeňkem Ruskem, rozhodci, ve výroku I. nebylo připuštěno přistoupení JUDr. Jiřího Oršuly do řízení, ve výroku 2. bylo rozhodnuto, že JUDr. Jiří Oršula není účastníkem řízení pro jím tvrzený nárok na 30% z nároku, který vůči žalované České republice uplatnila žalující strana Diag Human, a.s. a ve výroku 3. bylo uvedeno, že tímto usnesením jsou vypořádány veškeré procesní návrhy a nároky uplatněné JUDr. Jiřím Oršulou do dne vydání tohoto usnesení.

9. Obě společnosti uplatňují z hlediska skutkového základu i právní kvalifikace tytéž nároky, jako byly ty, o jejichž přiznání žádal JUDr. Jiří Oršula. Ohledně těchto nároků v citovaném usnesení rozhodci uzavřeli (bod 8. a 9. odůvodnění usnesení), že jednat není založena pravomoc rozhodců, a že proto nemohou projednat žalobu JUDr. Jiřího Oršuly z hlavní intervence a konstatovali, že zůstává na zvážení JUDr. Oršuly, zda podá žalobu u věcně a místně příslušného obecného soudu. O přezkoumání rozhodčího nálezu ve sporu společnosti DIAG HUMAN SE, proti České republice, ze dne 4.8.2008, v němž rozhodci vycházeli z usnesení o nedostatku své pravomoci, JUDr. Jiří Oršula nepožádal.

10. Oproti situaci, jež je popsána v citovaném usnesení se věci změnily jen potud, že tentýž nárok nyní uplatňují jiné osoby z titulu svého právního nástupnictví. Pak ovšem – jelikož právní nástupce zcela sdílí všechny procesní následky spojené s uplatněním nároku původním věřitelem – platí, že přezkumný rozhodčí senát by se mohl tzv. novými návrhy obou společností zabývat pouze tehdy, pokud o přípustný přezkum řádně a včas požádal jejich právní předchůdce JUDr. Jiří Oršula. Tak se ovšem – jak je zjevné - nestalo. Návrhy na přiznání postavení hlavních intervenientů, resp. žaloby z titulu hlavní intervence podané oběma společnostmi jsou ve skutečnosti stejným obsahem nepřípustnými žádostmi o revizi usnesení a nálezu rozhodců v prvním stupni. K přezkoumání správnosti závěru rozhodců v prvním stupni, že ohledně nároků uplatněných JUDr. Jiřím Oršulou (tedy týchž, jež nyní uplatňují obě společnosti) není dána pravomoc rozhodců, ovšem přezkumný rozhodčí senát není oprávněn.

11. Jelikož z výše uvedených důvodů žaloby z hlavní intervence obou společností nemohou obstát, přezkumný rozhodčí senát je jako nepřípustné odmítl, respektuje přitom všechny požadované

varianty výroku rozhodnutí a ze stejných důvodů, byť obsahově by tím byly vypořádány i návrhy na „přiznání postavení hlavních intervenientů“ odmítl i tyto procesní návrhy obou společností.

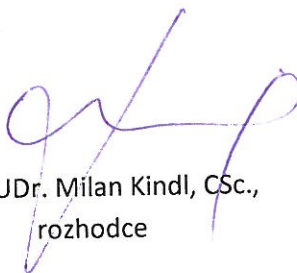
Protože byla podání společností Towit Machinery Trading, AG, a DUMFRIES HOLDING, S.A., odmítnuta, nezbylo, nežli rozhodčí řízení o nich vedené zastavit. V případech, kdy řízení končí vydáním rozhodnutí, aniž by bylo rozhodováno ve věci samé nebo rozhodováno o uložení povinnosti některému z účastníků, nerozhoduje se rozhodčím nálezem, ale řízení se končí vydáním usnesení. Přitom podle rozhodčí smlouvy nese každá strana své náklady ze svého.

V Praze, dne 29. března 2010

Petr Kužel,
předseda rozhodčího senátu

Damiano Della Ca,
rozhodce

Doc. JUDr. Milan Kindl, CSc.,
rozhodce